

Allir norðmenn millíoningar

Jan Müller

12.01.2014 - 15:07

[Oljan.fo](#)

Metstóra upphæddin í norska oljugrunninum vekir bæði ans og virðing í útheiminum

Nú um dagarnar rakk upphæddin í norska oljugrunninum, eisini nevndur “Statens pensjonsfond utland”, 5110 mia. kr. Og tá tað búgva 5.096 mill. fólk í Norra, merkir hetta, at hvør norðmaður kann kallla seg millíoning. Hetta skrivar norska Dagbladet.

Hesi tíðindi vekja sum vera man stóran ans í londum kring heimin. Sambært bretska tíðindastovnинum Reuters er Norra eitt undantak, tá so nógv onnur lond stríðast við skuld. Tíðindastovan, sum verður nógv vird fyrí sitt profressionella og óheft a arbeiði, staðfestir eisini, at norðmenn hava megnað at halda seg burtur frá freistungini at brúka alt oljuríkidømið. Oljugrunnurin varð stovnaður í 1990.

Norski fíggjarmálaráðharrin sigur m.a. í einum telduposti til bretsku tíðindastovuna:

“Mange land har erfart at midlertidig høye inntekter fra naturressurser skaper relativt kortlivede oppgangstider som etterfølges av tider med vanskelige tilpasninger.”

Olav Chen, sum arbeiðir hjá fyritökuni “Storebrand”, kallar oljugrunnin «en stor suksess», sambært Dagbladet.

“Tað er ikki altið so, at rávørutjóðir megna at umsita ognirnar á ein skilagóðan hátt. Oftani sær tú dömi um, at freistingen at brúka allar pengarnar er sera stór, nakað, sum seinni hevur havt við sær stórar trupulleikar,” sigur Chen við Dagbladet.

Spurdur hvorjar fyrimunir hvor einstakur norðmaður fær at hava allar oljupengarnar í oljugrunninum, svarar Chen:

“Tað gevur okkum ein stóran buffara, sum kann gera viðurskiftini minni trupul, tá tað koma ringar búskaparligar tíðir. Norra hevur möguleika at brúka meira oljupengar at stimbra búskapin við, tá búskaparliga stóðan versnar.”

Norski serfrøðingurin heldur positivu útlendsku viðmerkingarnar um oljugrunnin vera uppá sítt pláss, serstakliga um tú hyggur eftir, hvussu skuldin hjá øðrum londum bara er vaksin seinastu árini og hevur verið orsókin til, at lond hava kent seg noydd til at skerja fíggjarlögirnar og hava harvið lagt upp til stórt arbeiðsloysi.

Men hann sær eisini óhepnar avleiðingar av oljuríkidóminum. Eitt nú tað sera høga kostnaðarstøði í Norra, og at búskapurin verður minni kappingarførur í framtíðini. Vandin er eisini, at tú ger tær ikki nóg greitt, hvussu stóðan er, og at tú tá brúkar ov nögv, sum so aftur setir hústarhaldini í økta skuld sigur Chen.

Fíggjargreinarin undirstrikkar annars, hvussu stóran týdning tann sokallaði “handlingsregulin” hevur.

Her er talan um ein lógarregul, sum politiska skipanin hevur samtykt og sum sigur, at norskar stjórnir hava ikki loyvi at brúka meira úr oljugrunninum enn tað, sum svarar til 4% av virðinum í grunninum um árið. (Sí niðanfyri meira um hann)

“Hesin regulin hevur verið gull verdur, tá hugsað verður um sjálvdisiplin. Hann hevur verið nakað av tí skilabesta, sum er hent, og hevur tænt Norra sera væl.”

Chen heldur annars, at stóri vöksturin í oljugrunninum átti at havt við sær, at kravið til bruk úr oljugrunninum átti at verið lægri enn tey 4%. Serstakliga nú returnar í Norra hava verið so lágar og hava stimbrað búskapin, so átti at verið hildið aftur í fíggjarpolitikknum.

Hann vídir á, at hægri tempo í búskapinum hevur við sær inflatión og hægri kostnaðarvökstur.

“Við so lágum globalum rentum og upp til 40% av oljugrunninum sum íløga í rentugevandi virðisbrøv, er kravið til avkast í so stórt, og man kann í ringasta føri brúka ov nögv úr oljugrunninum við at varðveita dagsins brúksstøði. Tá verða framtíðar krövini til pensiónir nögv torførari at handfara hjá komandi ættarliðum.

Fleiri viðmerkjarar í Norra og útlandinum hava í seinastuni mett, at norska oljuríkidømið hevur passiviserað partar av arbeiðsmarknaðinum og gjört, at nógvir norðmenn liva av stuðuli.

“Hetta er lutvist rætt, og hetta er baksíðan á ríkidøminum. Gondin í Norra vekir órógv, tá hugsað verður um øktar stuðulsútreiðslur og minkandi arbeiðsmegi. Arbeiði er tað mest týðandi tilfeingið, og ein fíggjarogn er langt frá nóg mikið til at seta ístaðin, um negativa gongdin heldur fram. Hetta er tí eitt av teimum mest týðandi økjunum, sum politikararnir mugu geva ans, áðrenn tað verður ov seint. Serstakliga tá eldrabylgjan skolar inn yvir okkum, so er tað sera avgerandi at fáa fleiri í arbeiði. Ikki bara tí at fleiri, sum arbeiða skulu fara yvir til pensión, men eisini tí, at eldraumsorganin er so arbeiðskrevjandi og fer at krevja nógv fleiri resursir,” sigur Chen.

Handilsregulin

Hetta stendur at lesa um handilsregulin á heimasiðu:

“Handlingsregelen fastslår hvor stor andel av inntektene fra oljevirksomheten som skal brukes i norsk økonomi. Handlingsregelen ble vedtatt av Stortinget 2001. Inntektene fra oljevirksomheten går direkte til Statens pensjonsfond utland (SPU), tidligere kalt olgefondet. Regelen innebærer at staten hvert år kan bruke fire prosent av verdien av SPU ved inngangen av året.

Pengebruken skal tilpasses konjunktursvingningene i økonomien. Med andre ord skal staten bruke mer enn fire prosent når økonomien går dårligere og mindre enn fire prosent når det går bra. Den skal med andre ord fungere motsyklisk.

Handlingsregelen har tilslutning fra alle partier på Stortinget med unntak av Fremskrrittspartiet.”